

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko](#) [Povezava].

Odločba v zadevi 1569/2016/DR o zavrnitvi popolnega dostopa do elektronske pošte Evropske komisije, ki jo je prejela od podjetja za informacijsko tehnologijo med pripravo direktive o evidenci podatkov o potnikih (PNR)

Odločba

Primer 1569/2016/DR - **Preiskava uvedena dne** 28/10/2016 - **Odločba z dne** 19/12/2017 - **Zadevne institucije** Evropska komisija (Nepravilnosti niso bile odkrite) | Evropska komisija (Rešila institucija) |

Pritožnica, članica Evropskega parlamenta, je trdila, da ji je Evropska komisija neupravičeno zavrnila odobritev popolnega dostopa do elektronske pošte, ki jo je Komisija prejela od podjetja za informacijsko tehnologijo med pripravo direktive o evidenci podatkov o potnikih (PNR). Odobrila ji je le delni dostop. Pritožnica je trdila tudi, da ji Komisija ni zagotovila možnosti za vložitev zahtevka za ponovni pregled sklepa, s katerim ji je zavrnila popoln dostop do elektronske pošte, ki je bila opredeljena kot pomembna le med ponovnim pregledom, ne pa pri obravnavi njenega prvotnega zahtevka.

Varuhinja človekovih pravic je Komisijo pozvala, da ponovno prouči zavrnitev razkritja celotnega prekrita stavka. Komisija se je strinjala, da razkrije več prekritih delov tega stavka, vendar ne vseh. Varuhinja človekovih pravic je sklenila, da je Komisija sprejela ustrezne ukrepe za rešitev tega vidika pritožbe.

V zvezi z drugo zadevo je ugotovila, da v ravnanju Komisije ni bilo nobenih nepravilnosti.

Ozadje pritožbe

1. Pritožnik, poslanec Evropskega parlamenta, je želel informacije o stikih, ki jih je imela Evropska komisija z zasebnimi podjetji IT pri pripravi predloga direktive EU o evidenci podatkov o potnikih (PNR) [1]. V ta namen je v skladu z uredbo EU o dostopu do dokumentov (Uredba

1049/2001) [2] zahtevala „ vse dokumente Komisije, ki ustrezajo srečanjem in stikom z lobističnimi stiki komisarjev in uradnikov Komisije z (...) podjetji, specializiranimi za vzpostavitev in vzdrževanje sistemov evidenc podatkov o potnikih (PNR) in/ali naprednih informacij o potnikih (API) med letom 2010 do danes “.

2. Komisija je po redakciji osebnih podatkov [3] odobrila delni dostop do treh dopisov med njo in podjetjem ter do dveh poročil o sestankih z zainteresiranimi stranmi iz industrije, ki jih je organiziral Direktorat Komisije za migracije in notranje zadeve (GD HOME).

3. Pritožnik je zahteval pregled [4] odločbe Komisije in poudaril, da Komisija ni opredelila nobene elektronske pošte, ki bi spadala na področje uporabe zahtevka.

4. Po ponovnem in osredotočenem iskanju elektronskih sporočil je Komisija opredelila nadaljnjih 19 dokumentov, ki spadajo na področje uporabe pritožnikove zahteve, in sicer elektronska sporočila, izmenjana med GD HOME in številnimi družbami. Komisija je po posvetovanju z avtorji nekaterih elektronskih sporočil [5] in po opravljenem lastnem pregledu odobrila širok delni dostop do novo opredeljenih dokumentov, pod pogojem, da se prikrijejo osebni in poslovno občutljivi podatki.

5. Komisija je za določeno elektronsko sporočilo z dne 9. februarja 2015, ki ga je podjetje IT poslalo uslužbencu GD HOME, prikrila nekatere vsebine. Redigiran stavek v objavljenem elektronskem sporočilu se glasi: „ Pred kratkim smo podpisali dogovor, da zagotovimo [rediged]“. Komisija je trdila, da je bilo zakritje upravičeno na podlagi izjeme za zaščito poslovnih interesov iz Uredbe 1049/2001 [6] .

6. Komisija je pojasnila, da se „redigirani deli nanašajo na stranke“ te družbe „in na njene stike“. Menila je, da „imajo te informacije dejansko tržno vrednost, zlasti v konkurenčnem okviru, v katerem več podjetij tekmuje za pogodbo“ in da bi njihovo razkritje oslabilo „poslovne interese družbe v zvezi z njenimi strankami in poslovno strategijo, ki so ključnega pomena za njene poslovne dejavnosti“.

7. Komisija je navedla, da je preučila, ali obstaja javni interes za razkritje, ki bi lahko prevladal nad poslovnimi interesi, ki jih varuje izjema, in upravičil objavo celotnega elektronskega sporočila. Komisija je navedla, da pritožnik v svojem zahtevku za pregled ni ugotovil nobenega takega javnega interesa in da prav tako ni mogel ugotoviti takega javnega interesa. Zato je Komisija sklenila, da „je v tem primeru javnemu interesu bolje služiti, če deli dokumentov [...] ostanejo nerazkriti v skladu z interesi, ki jih varuje izjema iz prve alineje člena 4(2) Uredbe 1049/2001“.

8. Pritožnik se je 24. oktobra 2016 obrnil na varuha človekovih pravic.

Preiskava

9. Varuh človekovih pravic je začel preiskavo v zvezi z naslednjimi vprašanji:

(I) Komisija je napačno zavrnila popoln dostop javnosti do elektronske pošte, ki jo je prejela od podjetja IT med pripravo predloga Komisije za direktivo o PNR.

(II) Komisija po tem, ko je opredelila dodatne ustrezne dokumente v zvezi s pregledom, pritožniku ni dala možnosti, da zahteva nadaljnji pregled svoje odločitve o zavrnitvi popolnega dostopa do zadevnega elektronskega sporočila.

10. Preiskovalna skupina varuha človekovih pravic je opravila pregled spisa Komisije in organizirala dva nadaljnja sestanka s Komisijo. Varuhinja človekovih pravic je nato Komisijo vprašala, ali bo razmislila o razkritju nekaterih redigiranih informacij. Komisija je odgovorila na to zahtevo, nato pa je pritožnik poslal pripombe na odgovor Komisije.

11. Komisija je sprva zavrnila razkritje več zadevnega stavka. Vendar se je Komisija po ponovnem posvetovanju in pridobitvi soglasja zadevne družbe IT na koncu strinjala z razkritjem nekaterih redigiranih informacij. To se je nanašalo na pogodbenega partnerja družbe in namen posla, navedenega v že objavljenih delih. Komisija je ponovila, da preostalega nerazkrita dela tega stavka, ki se je nanašal na poslovno strategijo družbe, ni mogoče razkriti iz razlogov, navedenih v njeni odločbi.

12. V odločitvi varuha človekovih pravic so upoštevani argumenti in stališča, ki so jih stranke predložile v vseh fazah preiskave.

Zavrnitev Komisije, da zagotovi popoln dostop javnosti do elektronske pošte, ki jo je prejela med pripravo direktive o evidenci podatkov o potnikih

13. Varuhinja človekovih pravic priznava, da je Komisija po svojem posredovanju razkrila več delov stavka, do katerih je pritožnik zahteval popoln dostop. Varuh človekovih pravic lahko po pregledu dokumenta potrdi, da so preostale nerazkrite informacije povezane s poslovno strategijo podjetja. Strinja se z razlogi, ki jih je Komisija navedla v utemeljitev svojega stališča, da bi razkritje teh informacij škodilo poslovnim interesom družbe.

14. Zato varuhinja človekovih pravic meni, da je Komisija sprejela ustrezne ukrepe za rešitev prvega vprašanja, ki ga je izpostavil pritožnik, in je zadovoljila ta vidik pritožbe, in sicer nerazkritje dela elektronske pošte.

Možnost zahtevati nadaljnji pregled odločbe o zavrnitvi dostopa do dokumentov

15. Pritožnik je trdil, da bi morala Komisija, kadar koli na podlagi zahteve za pregled opredeli nove dokumente in zavrne popoln ali delen dostop do njih, vložniku omogočiti, da ponovno pregleda svojo odločitev v zvezi z navedenimi dokumenti.

Ocena varuha človekovih pravic

16. Uredba 1049/2001 določa dvostopenjski postopek. Če prvotni odgovor institucije na zahtevo za dostop do dokumentov ne privede do popolnega razkritja, ima prosilec pravico zahtevati, da institucija ponovno preuči svoje stališče [7]. Dokončno stališče, ki je bilo sprejeto takrat, je lahko predmet zunanjega pregleda Sodišča EU ali varuha človekovih pravic.

17. Kot v obravnavani zadevi je mogoče, da institucija ob ponovni preučitvi svojega prvotnega odgovora opredeli več dokumentov v okviru prvotne prošnje za dostop. Pritožnik meni, da bi morali imeti vložniki v takih primerih možnost ponovnega pregleda v zvezi z na novo zadržanimi dokumenti ali deli dokumentov.

18. Varuhinja človekovih pravic ugotavlja, da Uredba 1049/2001 ne vsebuje take določbe. Stališče pritožnika je razumljivo in logično, vendar ne odraža jasnih določb Uredbe. Razpoložljivost zunanjega pregleda, kot ga je pritožnica uporabila v svojem pristopu do varuha človekovih pravic, pritožnikom omogoča, da izpodbijajo zavrnitev institucije in podajo pripombe nanje. Postopek zunanjega pregleda od institucije zahteva, da utemelji svoje stališče, kar implicitno spodbudi institucijo, da pregleda svojo odločitev o zadržanju zadevnega dokumenta ali njegovega dela.

19. V teh okoliščinah varuh človekovih pravic ne ugotovi nepravilnosti Komisije, ker pritožniku ni ponudila nadaljnjega pregleda zadržanih delov na novo najdenih dokumentov. V različnih okoliščinah bi lahko bila primernost prvotnega iskanja dokumentov, ki spada na področje uporabe prvotne prošnje v skladu z Uredbo 1049/2001, predmet pritožbe, vendar v tem primeru preiskava o tem vidiku ni upravičena.

Sklepi

Varuhinja človekovih pravic na podlagi preiskave te pritožbe zaključí z naslednjo ugotovitvijo :

Komisija je po posredovanju varuha človekovih pravic sprejela ustrezne ukrepe za rešitev prvega vprašanja, ki ga je izpostavil pritožnik.

Komisija ni imela nepravilnosti v zvezi z drugim vprašanjem, ki ga je izpostavil pritožnik.

Pritožnik in Komisija bosta obveščena o tej odločitvi .

Emily O'Reilly evropska varuhinja človekovih pravic

Strasbourg, 19. 12. 2017

[1] Direktiva (EU) 2016/681 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o uporabi podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR) za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in hudih kaznivih dejanj (UL L 119, 4.5.2016, str. 132).

[2] Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL L 145, 31.5.2001, str. 43–48.

[3] V skladu s členom 4(1)(b) Uredbe 1049/2001.

[4] Z vložitvijo „potrdilne prošnje“ v skladu z Uredbo 1049/2001.

[5] Kot zahteva člen 4(4) Uredbe št. 1049/2001.

[6] Člen 4(2), prva alineja.

[7] Člen 7(2) Uredbe št. 1049/2001 tožeči stranki daje pravico, da z vložitvijo „potrdilne prošnje“ zahteva ponovno preučitev odločitve institucije.